

РЕШЕНИЕ

№ 1023

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10907** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, във връзка с чл. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0401433/23.08.2019 г., издадена от директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., с която дружеството са наложени ПАМ „запечатване на търговски обект“ – бистро, стопанисвано от дружеството, и забрана за достъп до обекта за срок от 14 дни.

В жалбата се твърди, че оспорената ЗПАМ е незаконосъобразна, немотивирана, неправилна и постановена в нарушение на процесуалните правила. Моли се оспорената ЗПАМ да бъде отменена като бъдат присъдени направените в производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – директорът на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., която оспорва подадената жалба и моли да бъде потвърдена оспорената заповед. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, III отделение, 36 състав, след като взе предвид

наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 14.08.2019 г. в 14.20 часа е извършена оперативна проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС- бистро, находящо се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на наредбата.

При проверката е установено, че при извършена контролна покупка на 1 бр. кафе и 1 бр. кока кол на обща стойност 2,20 лв., заплатени в брой от Р. Н., инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на проверяваното дружество, като не е издадена касова бележка от монтираното и работещо в обекта фискално устройство, нито касова бележка от заверен кочан. Монтираното и въведено в експлоатация в обекта ФУ е модел Д. DP-150TKL“ с ИН на ФУ: DT467064 и ФП № 02467064. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. От фискалното устройство е разпечатан КЛЕН за дата 14.08.2019 г., като от същия се установява, че посочената продажба не е регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

В хода на проверката е установено също, че разчетената касова наличност от ФУ в търговския обект е в размер на 124,90 лв., а фактическата наличност в касата на обекта, съгласно изготвения опис от бармана на обекта е в размер на 246,04 лв., поради което е налице положителна разлика в касовата наличност в обекта в размер на 121,14 лв. Във връзка с установената разлика е дадено писмено обяснение от бармана на обекта.

При проверката е установено, че при отчитане на приходите не се използва софтуерно приложение. В хода на проверката е представено Удостоверение за регистрация на обект за бързо хранене № 38096/17.06.2016 г., както и КДФО за 2019 г., паспорт и свидетелство за регистрация на ФУ. Проверяваният обект притежава общо 48 бр. места за консумация. В същия се предлагат алкохолни и безалкохолни напитки и храни.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0401433/14.08.2019 г. Въз основа на протокола е съставен АУАН № F505227/23.08.2019 г., в който е отразено установеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и е издадена ЗНПАМ№ 0401433/23.08.2019 г., оспорена в настоящото производство.

Административен Съд С. – град, III отделение, 36 състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото Заповед №

ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г., директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. Оспорената ЗНПАМ е издадена от компетентен орган.

Същата е издадена в предвидената писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Тя е мотивирана, като съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неосновани са твърденията в жалбата за допуснато нарушение на принципа за съразмерност, установен с чл. 6 от АПК. Административният орган има право на преценка относно срока на ПАМ. В случая, в оспорения акт са изложени мотиви, обосноваващи определянето на посочения в същия срок на ПАМ. Спазен е принципът на съразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност от административния орган.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че при налагането на процесната ПАМ е нарушено правото на защита на наказаното лице. В ЗНПАМ е посочено, че може да бъде оспорена по съдебен ред, което е направено от жалбоподателя. Недоказано е и твърдението, че жалбоподателят е претърпял вреди от наложената ПАМ. В хода на съдебното производство не са представени никакви доказателства в тази насока, съобразно разпределението на доказателствената тежест на основание чл. 154 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата е императивна и органът, установил нарушението – неиздаване на документ за продажба, е длъжен да наложи ПАМ. Съдът намира, че в случая наложената ПАМ е правилна и законосъобразна с оглед характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга – спазване на данъчното законодателство.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Според чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява по безспорен начин, че при извършена контролна покупка от проверяващите органи на стойност 2,20 лв. не е издадена касова бележка в търговски обект, стопанисван от

жалбоподателя. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на Наредбата, контролна покупка е тази, която се извършва от или под контрола и наблюдението на органите на НАП и се документира с протокол за проверка. Чрез контролната покупка се констатира спазването на изискванията по Наредбата за регистриране на продажби на стоки или услуги с изискуемия документ за конкретния случай. В представената по делото административна преписка е приложен протокол от извършената проверка, в който е отразена контролната покупка, с оглед което съдът приема, че са спазени изискванията на наредбата относно извършването на контролната покупка и нейното документирание.

Между страните не е спорно, че в обекта е имало монтирано и работещо към момента на извършване на проверката фискално устройство. Настоящият съдебен състав намира, че е било налице задължение по смисъла на чл. 118, ал. 1 ЗДДС за издаване на касова бележка, което не е било изпълнено при извършената в търговския обект контролна покупка. Налице са били законоустановените предпоставки за налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС – запечатване на търговския обект. Органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции.

Изложените от жалбоподателя аргументи, че АУАН е следвало да бъде съставен на служителя в обекта, тъй като той е извършил установеното нарушение са без правно основание. Съгласно изискванията на ЗДДС, както и на Наредба № Наредба № Н-18/13.12.2006 г., санкцията за неиздаване на касова бележка се налага на търговеца, стопанисващ обекта, в който е констатирано извършеното нарушение, както е и в процесния случай. Следва да се отбележи, че оспорването на АУАН е предмет на друго производство по реда на ЗАНН, поради което възраженията относно съставянето на АУАН не следва да бъдат обсъждани. За издаването на ЗПАМ е достатъчно да бъде съставен АУАН, от който да е видно извършеното нарушение. Доколкото ПАМ им превантивен характер и нейното налагане цели да предотврати извършването на друго нарушение, то за налагането на същата не е необходимо да бъде налице влязло в сила НП, в какъвто смисъл са и действащите законови разпоредби.

Относно възражението, че при извършената проверка не са събрани доказателства за прикриване на доходи, съдът счита, че от контролните органи е констатирана положителна разлика в касовата наличност в обекта от 121,14 лв., за което е изготвен опис на парите в каса и отчетените продажби чрез ФУ. Този факт е в подкрепа на изложените в процесната ПАМ мотиви по отношение на незаконосъобразното отчитане на приходите от дружеството.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. В случая, забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, поради което следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 т от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази й част.

За да съответства на целта на закона един административен акт, с който се налага

принудителна административна мярка, следва актът да отговаря на общата цел на принудителните административни мерки, посочена в чл. 22 от ЗАНН: за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, както и с целта на ЗДДС – предотвратяване вреди за фиска при осъществяване на дейност в търговските обекти. Съдът, счита че процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0401433/23.08.2019 г., издадена от директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., с която на дружеството са наложени ПАМ „запечатване на търговски обект“ – бистро, стопанисвано от дружеството, и забрана за достъп до обекта за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ЦУ на НАП сумата от 100 /сто/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: